

Teadaandmine.

Meie jures trükkitud ramat: „Ma, ilm ja mõnda, mis seal sees leida,“ on mitmes kohas rahwa keskel labfelt waetowõtmist ja sõbru leidnud, ludda meile luggejad kirjade läbvi lähemalt ja laugemalt tänoilikut tunnistawad. Nõmad paluwad, et weel seinggust tarkuse ramatud wälja peakfime andma; agga ei olle sel puhul wõimalik nende iggatsemist täita, sest et tänni trükkimise jures kullutatud kopyikas weel polest ramatude müümistest meie tasko taggast ei olle tulnud. Kuis tohime uut kulla ettewõtta ni kama, kui endine alles tassumata on. Pabber maksab rahha, sellid tahhawad iggapääw pristest süa ja palka, pookstawid ja muud tõrwstad kulluwad aegamõda ärra, et usi peame nõndma ja -- ei mitte trükki mustagi anta kuskilt innata. — Ei olle meil wõimalik pissokese ulgafese iggatsemist ennemine täita, kummi suremal ulgal õpetuse müusius ellawaks akab tõusma. Susti, ni pikkalt kui jõud ullatas, olleme püüdnud iggatsejatele teisel wiisil kassolise udist kätte murretseda, ja on meie jures praego üks uus ramat trükkis, mis selle aasta lõppetusel walmis saab, selle nime al:

Ma: ja Merre: pildid.

Ehk imelikud luggud lõune-pool Ahwrikas.

Sedda isseärtanis norema rahwale tullosaks aea-witeks illespandud ramatut laisime Saksa kelest Ma kele ümberpanna, ja leiab meil lik, rähhelpanija luggeja mõnda juhhatust ramatufese seest. Suimata

suurtest teggudest wõderail mail. Sest: „Laewad juttustawad Suimata aua ja Ma kindlus, kullutab teima kättetööd.“ — Wägga wäbbe on neid müimesi, kellele sedda õnne ja warra on antud, nisuggust pikka telonda ettewõtta ja õma silmaga watama minna, mis kangel Ahwrikas kaswab, kossub ja siggineb; surem ossa peab sellega leppima, mis teised teimale kullutawad. Nümetatud ramatus kullutatud luggusi on üks tark tohter ja üks rikkas noormees Hamburgi linnaist kõik õma silmadega näinud ja reddamõda illeskirjutanud. Kus tarwis, antakse ka mõni pissokene pildikujju, mis üht ja teist wõdere ma ellajat luggeja silma ette toob.

Müüewa aastane Kalendri-luggemine:

Mistiõitjad

Olli kirjutajal koggemata palju pikkemaks weäninud, kui ette arwanud, ei mahtunud Kalendrisse, sellepärast lodame tulleswat aastal, kui Suimal ello ja terwist pikkendab, „Mistiõitjad“ issearranis täielikult wälja anda, et jut korraga luggeja kätte saab ja ei mitte tük tükkilt.

Selle teistwiisi tallitamisega ei elnud enam wõimalik lühikese aea sees uut luggemist Kalendri tallutada ja piddime ädda pärrost Meinowadderi pappalt tükkikese Kalendrisse panema, mis ehk jälle mõningal mokka järrel ei sa olema. Müüewal aastal piddime mõnda laitust sellepärast kuulma, et enne uut juttu allustati, kui wana olli lõppetud. Pää, kulla luggeja! peakfid ja õma ello aenal